

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 "
Évnyegyedre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányosárárt közölnetnek,
külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyujtca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések
felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyiltterben magán és pártérdekű
cikkkeket ócsa árárt elfogadunk.

ESKÜLŐ.

Költői beszély,

HÁROM ÉNEKBEN.

írta:

Bonyhay József.

1875.

HARMADIK ÉNEK.

(Vége.)

Mint juhfalka, melyet zivatar korbácsol,
Tüskén, bokron, vizen vakon futva gázol,
Nincs Gelu népének tovább maradása,
Úzi falevelek s patakok zúgása.

Ha a láthatáron felragygyan valami,
A magyar kardokat vélik villámlani;
Gládban sem kevésbé csüggedt el a lélek,
Egyetlen eset, hogy együtt érez vélek.

Urszu rég feladta a reménység várát,
Nem is védi tovább elveszett hazáját,
Ott támoľog köztök, ajkait lezárva,
Nem is Urszu tán az, csak annak az árnya.

Mig így vándorolják be az ő s erdöket,
A közös félelem össze tartván őket,
Víg áldomást isznak a győztes magyarok,
Ellenséget űzni eszökben sem forog.

Csak ha jól megülték az oláhok sorát,
Mozdítja Tuhutum előre táborát,
Még egy végső csapást adni ellenének —
Várja, mi hirt hoznak a kilüdtől kének.

Megértvén ezektől a dolog mi voltát,
Komoly méltósággal így szólítja Bojtát:
„Hogy tudjuk a Gelu menetét követni,
Szükség az erdőben utat egyengetni.

Óriás a munka s te viszed azt véghez,
E czéliből magadhoz négyzsd embert vészsz;
Elhányt oláhbaltanagy számmal van nálunk,
Nem lehet azokat jobb célra használnunk.

Hogy irányt ne tévessz, lesz két kalaúzd,
Melléd parancsoltam Balogot és Gúzót;
Hol alkalmas hely nyílik pihenésre,
Ott erőt merítünk a további menésre.

Igy Tuhutum. Bojta főhajtással felel,
Megy és négyzsd embert baltákkal felszerel,
Útnak is indítja azon biztatással,
Hogy őket naponként felcseléri mással.

Erdő ellen vívó had! már ezt ki látja?
Bele kapzaskodik békés állóláfkába,
Írtó harcra kelni a természet ellen,
Pusztítva tombolni az anyai mellen!

Felzúdul az erdő e méltatlanságon,
Búsán nyög a gerle a remegő ágon,
A zokogó csermely, mintha sírva folyna,
Mint ha az agg bércek könypatakja volna!

Hasztalan! az erdő panaszát elnyomják
Baltadöngétek, összeroskadó fák;
Miket megingatni nem birt a fergeteg,
Most a férfi erő s kitartás dönti meg.

Felszedette immár Tuhutum sátrait,
Lobogtatja Turul hatalmas szárnyait,
Öröm rivalgással indul meg a tábor,
Mit durva kösziklák sokszoroznak távol.

Mikorra a testek árnyai megnöttek,
Élveztek illatos legét a mezőknek,
Melyeken előbb a Glád sátrai álltak,
Tanyát ütöttek ott s egy éjen megháltak. —

Éjeli pihenés s utazásuk alatt
Az út törő csapat előbb — előbb haladt,
Mikor az elfogyott hold újra meg telett,
Megközelítették az oláh sereget.

Tuhutum mindenütt a hátuk megett járt,
Hogy elő törjön csak kedvező hirre várt;
Egyszer a távolban magyar kűrt zúdul meg,
Álmoss-e ez, vagy csengése a fülnék?!

De mindannyin hallják, s ismerik a hangot,
Nem lehet csalódás, Velek kűrtje zeng ott.
Megszűnik a balták tompa döngétese,
Eget ver a dalják örömkitörése.

Valóban Velek jött, s mintegy ezer székely,
Kikben a szittya vér nem korcsosult még el,
Kiknek szabadság, melyért élnek — hálnak,
Életfeltételök, mint a víz a hálnak,

Tüstént fegyvert fogtak a Velek szavára,
Esküdtek hűséget Csaba szent kardjára;
Régota félnek már az oláh járomtól,
Vágytak szabadulni e rémes álomtól!

Között nem egy-két ősz, korosabb férfi van,
De nyílt, harcra hívó arcok mindannyian;
Mikor rá bukkantak Gelu seregére,
Karijkaba szökött testök minden vére.

Mikor pedig Velek jelt adott a kűrttel,
Ijkorlól egyszerre ezer nyíl repült el,
Annyi kard és dárdá csörgött össze elegy,
S olyat kurjantottak, majd leszakadt a hegy.

Egy fáradt nyíl épen Glád szívét találta,
De a vastag panczéll mellén utját állta,
Megnézte a nyílat, e volt bele róva,
Üdvözli e csókkal Gelut Móra-Bóra.

A szegény oláh nép kétségbe volt esve,
Futott jobbra-balra, menhelyet keresve,
Hasztalan! a székely tudta itt a dürgést,
Elzárt jobbra-balra minden menekülést.

Egyszerre Tuhutum s hada megérkezett,
A két sereg szárnya össze ölekezett;
Át látta Gelu, hogy sorsa el van dőlve,
Nem mozdult többet sem hátra, sem előre.

Látta Veleket, hogy felé dühvel nyargal,
De ő csak ott állott leeresztett karddal,
Egy felkiáltó jel a zűrzavar között,
Roncsolt hajó, melybe tengerész ütközött.

Elgázolta volna Velek bizonyára,
Ha meg nem állítja Tuhutum futára,
Ki a tul oldalról sietve érkezett,
Hozván onnan ilyen sürgős izenetett:

„Tuhutum a harczot rögtön felfüggeszti,
Ki tovább folytatni merné, fejét veszti;
Védtelen nép ellen csatázni szégyenlne, —
Gelu s népe fogva; — miénk Erdőelvé.”

Valóban Gelu, mig szoborkint ott állott,
Tuhutummal titkon izenetet váltott,
Áldozatul dobott hazát és hatalmat,
Csak saját bőrének kerve még irgalmat.

Mit Tuhutum kívánt: feltétlen megadás,
Fegyver letétel és őszinte fogadás,
Hogy az oláh, meddig megmarad oláhnak,
Árpád utódait ismeri urának.

Gelu ez alkuból hajszálnyit sem kért el,
Megtörtént azonnal a fegyverletétel,
Egyberakva fejze, kard, nyíl, paizs, dárdá
Tuhutum parancsát nagy halmazzban várta,

Jött ő, és Gelutól átvette a kardot,
Mit az eddig is csak parádéra tartott,
Meg is suhogtatta rendesen a légben.
Hogy csak a markolat maradt a kezében.

Térdre borult Gelu a tisztas agg előtt,
Háromszor meghajtván az egykor büszke főt;
Oly ünnepélyes volt e néma jelenet,
Ez eldöntő perczben, ezrek sorsa felett.

Ott állott Tuhutum, mint hadisten állna,
Méltósággal fedve mellét ősz szakállá,
Arczát önbecszerzett lángra ragyogtatja,
Ő e három nemzet ura, — nem! nem! — atyja.

„Kelj fel! — ekép főrmed a térdepelőre,
Vidd oláhjaidnak parancsom előre,
Áljanak szép rendbe, katonákn, sorba,
Ne féljenek, nem hull hajszáluk sem porba.”

Aztán alvezérit szedte maga mellé,
A nemzeti zászlót most Bojta emelé,
Ki vált még hozzájuk a székely hadból is
Egy tisztas öreg és egy ifjú Adónis.

Egyik Méra-Bóra atyja, másik férje,
Mindenik azért jött, hogy Gelut kikérje;
De Tuhutumnak most máson járt az esze,
Majd eléri, — mond — a bosszuállás keze.

Ez alatt a zatkört mindig ősszébb szorult,
Mert magyar és székely mind előre nyomult,
Hogy újságot lásson, milyet még nem látot,
Hogyan nyúztatja meg Tuhutum Gládot!

De Glád nem tért vissza Tuhutum elébe,
Beálit kövitéznek saját seregébe,
Hogy nyomorult sorsát azokéhoz kösse,
Kikkel zsarnok szíve soh' sem érzett össze.

Megindult Tuhutum s fényes kísérete,
Parancsára a két székely is követte,
Az oláh nép némán, reszketve fogadta,
Íly hatalmas urtól félt az Istenadta!

Intett a tábor-ur s csend lett mindenfele.
Csak a lomb zizegett, meg az alkony szele;
Aztán megszólalott, szelid volt a hangja,
Mintha szólna távol falu estharangja.

A vén székei adta olálui beszédét,
Keményben megnyomva minden mondat végét,
Hangja erős csengő volt, bár kissé rezgett,
„Oláhok! testvérek! — ekép szólni kezdett.

E földet, hol állunk, hős Etele birta,
Ki a törvényt kardal félvilágnak írta;
De elszólván őt a végzet hatalma,
Felbomlani látszott roppant birodalma

Sok bitor kényura lett e tartománynak,
Kik jöttek s eltűntek mint sötétlő árnyak;
Ti nem is voltatok mai napig nemzet,
Nem illet szolgálkat ez a szép nevezet.

De mindég erőben állott a mi jogunk,
Mert mi a hunoknak vérrökoni vagyunk,
Ez a hunn nép pedig a kis zsekely földön
Fenn maradt, s felmagzott, mint látjátok bővön

Százezer székelben forr ma Etele vére,
S büszkén mutat négy száz éves életére,
Mely alatt bár sokszor volt sorsa mostoha,
De szolgaságot és igát nem tűrt soha.

Árpád, Álmos fija, áldás életére!
Új dicsfényt árasztott nagy őse nevére,
Merre diadalmas zászlója fellobog,
Pusztul a szolgaság, és újra él a jog.

Elesett Latoreza, Zwatupluk, Mén-Marót,
Megfenyítünk Gládot, a semmire valót,
Mai nap északról délre a Kárpátok
Úroknak ismerik, s tisztelik Árpádot.

Vissza van állítva Etele országa;
Alapja a régi jog folytonossága;
Ha veszedly akarja megközelíteni,
Öt millió magyar fogja megvédni.

Borulatok le ez erős phoenix előtt,
Mely hamvaiból most ifjú életre költ,
S védőleg terjeszt ki szárnyait rátok,
Kik itt jövevények és szolgálk valátok.

Nem írtél titeket Árpád rabigára,
Nincs neki szüksége ennyi sok szolgára;
Maga szabad, mint sas uratlan bérceken,
Nem akarhatja azt, hogy népe rab legyen.

Hol ő diadalmas zászlóját hordozza,
Dicsőségét rátok is kisugározza;
Só — arany, — vasban, és mit együtt terem-
melünk.]

Ipar és szorgalom osztozódik velünk.

Ily feltételek alatt akartok-e tehát
Velünk közösen egy erős szabad hazát?
A „czine mintye“ elvét feladjátok,
Ellenségek legyünk, vagy igaz barátok.

Akarunk, akarunk! — rivalgott a tömeg,
Jól van — mond Tuhutum, — tehát es-
küdjétek.]

Örökös hűséget a magyar nemzethez,
Melynek életéhez életek kötve lesz.

Elhangzott az eskü. Az örök természet
A nagy kézfogási ünnepélyben részt vett,
Rá az alkony szélben áldását lehelte,
Piros estsugárral meg is pecsételte.

A történet helyje nagy oklevélképen
Kítárva áll a szép Doboka megrében.
Frátyle! ha tekintesz *ESKÜLŐ* pusztára,
Emlékezzél ősid szent fogadására!

Senkiséim kerülheti el fatumát.

(Folytatás.)

— Uram! szoltítám meg azt a fér-
fit, — melyik biztosító társaságnál aszse-
kuráltatta ön magának ezt a helyet e
hölgy mellett? mi?!

... A Triesztinél; felelé kö-
tözni való nyugalommal.

— Igen! s ki ez a hölgy ömre
nézve?

... Menyasszonyom.

— Menya ... szonya?

— Ugy emlékszem hogy már t á n
mondtam is.

— S mit mond ön erre, Miczi
kisasszony?!

Miczi azonban nem szolt egy szót
sem, s még azt is lassan mondta.

— Völégénye önnek ez az ember
kisasszony?!

... Az vagyok igen; felelé az az
ember — még pedig három év óta.

— De úgy tudja meg ön, hogy ne-
kem meg Miczi 4 év óta menyasszo-
nyom, s „qui prior tempore, potior ju-
re“. — A p r i o r pedig én vagyok;
ezt így értse meg!

... Már akár prior az ur, akár
g v á r d i á n, akár maga a római pá-
pa, Miczi az ön feleségem lesz s ezt
meg ön érte így meg!

— Miczi! az égre! s nincs önnek
e dologban mi szava sem?

... Nincs van, semit.

— Szép! tehát alászolgája!

... Alászolgája!

Nem tudom hogy szédelegtem el e
helyről, de anyi igaz, hogy keblemen a
szomorúság átlás magasságra nőtt. Hí-
telen Miczi! kit én oly nagy és mély
szerelemmel hahoztam, s körül belől
4000 ftra rá rugó javadalommal ruház-
tam fel, így kellett engem megcsalnod,
faképűnél hagyod Évának csalfa leánya! —
No most aztán se Miczi többé, se
technika. Jól van; ez volt utósó sze-
relnem, nem szeretek többé senkit. Meg-
ölöm magamban jövőre az emberi részt,
s élek a szellemnek. Most már beíratom

magamat a technikába, s tanulok. Ez
lesz az utósó szabad és korhel napom.
Most tehát menjünk vigadni ha sirva is.

Hej! kelner! hányan vagytok?
Jertek elő mind, mind; görgessetek fel
egy hordóbort. Minden czigány a há-
tam mögé. — Huzd rá! Azt a nótát
huzzátok el:

Nem ver meg az isten engem
Hogy szeretőt mást kerestem,
Te csaltál meg nem én téged
Délitáb volt ... a hűséged!!

Ne mindenik sorát, csupán a leg-
utósót huzzátok nekem: „délitáb
volt a hűséged!“

Már az igaz: hogy nincs mérge-
sebb mérge a mérgek között az én mér-
gemnél ma, midőn olyan mérges vagyok
mint amilyen mérges mérőg még soha-
sem voltam.

(Folyt. következik.)

V e g y e s.

— *Bonghai* József „ESKÜLŐ“
czimű költői beszélye mely lapunkban
megjelent s a jelen számban befejezve lett:
külön lenyomatban is elkészült, — kapha-
tó a helybeli könyvkereskedéseknél; ára
egy füzetnek 30 kr. — Ajánljuk e törté-
nelmi kidolgozott művet olvasóink s a
n. é. közönség pártfogásába.

— *Körösi* Sándor jogtanár min-
den héten kedden d. u. 5—6 óra közt a
jogtudományokból gyakorlati előadásokat
tart, melyre a joghallgatókon kívül vendé-
gek is szívesen láttatnak.

— *Az államjavakból* a jövő
évben 3 millió értékben előadások czéloz-
tatnak.

— *Táborosky és Parsch*
Budapesti czég zenemű kereskedésében
megjelent s minden jóhiteli hazai könyv-
kereskedésben megszerezhető „A falu roz-
szából“ Szász ágón búsgerlicze turbékól,
... Fogadásom tiltja szeretni, ... Huz-
zad csak huzzad, ... „A háromszéki leány-
nyokból“: Hozha én levelet írhatnék ...
Marosvizet folyik csendesen ... „Elemér“
dala: Csak egy szép lány ... zongorára
szerkesztő Tisza Aladár. — Ára 60 kr.

Debreczeni piaci középár,

mérőben, 1875. November 9-kén.

Buza = 385. Kétszeres = 290.
Rozs = 280. Árpa = 160. Zab = 165.
Tengeri = 155. Köles = 190. Kása =
375. 1 zsák burgonya = 1. 1 mázsa
szalonna = 36 37 38 frt. 1 mázsa
háj = 38 39 40 frt.

Felölös szerk. s lap tulajdonos.

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K.

6127. Árverési hirdetés.

1875.

A debreczeni kir. törvényszék, mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré tété-
tik miszerint a felperes *debreczeni 1-
ső ipar társulati bank* részére
alperes *Nagy Sándortól* 392 afrt.
tőke és járulékal crejég lefoglalt ingatlan
u. m. debreczeni 1167. sz. telekjegyző-
könyvben bejegyzett s 800 a. ftra be-

csült péterfia külvárosi 2963. számú házasa-
telek a megkísérltet első árverésen el nem
kelvén, az a kitűzött második határidőben
folyó évi *November hó 27-kén d.
u. 3 órákor* a telekkönyvi irodában
végrehajtó *Mészáros László* által meg-
tartandó árverésen szükség esetére becs-
áron alól is elfog adatni.

Kiküldtési ár a becsérték; az árvere-
lők által letendő bánatpénz 80 afrt.

A vételár 3 egyenlő részletben a le-

űtéstől számítva 15, 30, és 45 nap alatt
esedékes 6% kamatával a telekkönyvi ha-
tóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó
részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténl és a
telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik év
Oktober hó 29-kén tartott üléséből.

Szentpétery,
aljegyző.

5781. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes néhai **Hoffman József** örökösei részére, alperes **Agoston János és neje Szathmári Juliánától 6000** arf. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 4003. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 6300 arftra becsült **Peterfia-utcai 861 ik számú házas telek** 1 hold 1100 $\square$ 61 önddől földével együtt jövő 1876-dik évi **Jannár hó 14-dik**, szükség esetére **Február hó 14-dik** napján, a debreczeni 3502-ik stjtkvbe 4057 h. r. sz. alatt bejegyzett s 500 arftra becsült 845 $\square$ 61 Sesta kerti szőlő, és a régi telekkönyv 539-dik lapján bejegyzett s 650 arftra becsült nagy-cserei **6 boglyás kaszáló** pedig jövő évi **Jannár 15** szükség esetére **Február 15-dik** napján d. u. 3 órákor a törvényszék tárgyaló termébe végrehajtó Mézsáros László által megtartandó árverésen elfognak adni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis a házbirtokra 630 frt. a szőlőre 50 arf. a kaszálóra 65 arf. az árverelmi szándékozik által a kiküldött árverelő kezébe bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1. 3 és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütéstől számítva 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adni.

Egyszersmind azon jelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladású jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Ujvári István által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-ik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.

Hegedüs István.

1—3. aljegyző.

5055. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Reisz Dávid**, részére alperes **Sipos Bálint**, és neje **Gereb Márától** 200 arf. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3010. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 5800 arftra becsült Bányai-utcai 2220-dik számú házas telek és 4 hold 200 $\square$ 61 önddől föld folyó 1875 dik évi **December hó 28-dik**, szükség esetére 1876. **Jannár hó 28-dik napján d. u. 3 órákor**, a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen elfognak adni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 580 frt. az árverelmi szándékozik által a kiküldött árverelő kezébe bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 15 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adni.

Egyszersmind azon jelzalogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladású jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Debreczeni László által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 15-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna,

3—3. jegyző.

4930. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Szentpéteri György** részére alperes **Váradi Imre**, **Pávai Juliánától** 300 arf. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 2243. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 17,000 arftra becsült hatvanutazai 1528. számú házastelek, és 7 hold 1400 $\square$ 61 önddől föld jövő **1876-dik évi jannár hó 4-dik napján** a debreczeni 3694. és 4842. sz. telekjegyzőkönyvekben foglalt 4872. és 4893. h. r. sz. alatti Tóczós kerti szőlők pedig **1876-dik évi jannár 5-dik napján d. u. 3 órákor** a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen el fognak adni.

Az árverési feltételek a következők:
2—2.

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis a házbirtokra nézve 1700 frt., a 3694. sz. stjtkben foglalt szőlőre 200 frt., a 4842. sz. stjtkben foglalt szőlőre 100 frt. az árverelmi szándékozik által a kiküldött árverelő kezébe bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 3, 6 és 9 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adni.

Egyszersmind azon jelzalogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladású jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Gyügyei József által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi október hó 8-dik napján tartott üléséből.

Hegedüs István

3—3. aljegyző.

6039. sz. **Árverési hirdetés.**
1875.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Margittai Lajos** pesti lakos részére alperes **Morács Bálint** V.-pécsi lakostól 20 arf. 77 kr. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a V.-pécsi 154. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. 155. 156 és 4291 hr. sz. a bejegyzett s 715 a. frt. becsült házas telek kert s szőlő a megkísérlés első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben u. m. f. évi **November 16-dik napján d. e. 10 órákor** V.-pécs város házában a debreczeni kir. Járásbírósg által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is elfognak adni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 71 frt. 50 kr.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütés napjától számítotól 15 nap, 30 nap — 45 napok alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötté és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 29-kén tartott üléséből.

Szentpétery,

aljegyző.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére, alperes **Péntek Gábornál** 330 arft. tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3046. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett **Varga utcán 2259-dik sz.** házasteleknek és 9 hold 900 □ öl onddó földnek 1020 arft. becsértékü — és a régi tkv. 1962-dik lapján beirt halapí **10 boglyás kaszáló**nak 420 arft. becsértékü egy — **egy tízed része** jövő 1876-dik évi **Január hó 11-dik,** szükség esetére **Február hó 11-dik napján délután 3 órakor,** a tvrszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis a házbirtokrészre 102 arft. a kaszáló birtok részére 42 arft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánt pénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak csak az özvegy **Péntek Bálintné Buda** i Juliánna bekebelezett haszon élvezeti jogának megszüntével lép birtokába és használatába tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a birtokba vételtől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabb kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.

Hegedüs István,

1—3. aljegyző.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni ipar és kereskedelmi bank** részére, alperes **Külcsár Jánosnál** 240 arft. tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 78. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett cseplő utcán **87-dik számú házastelek**nek és 4 hold 50 □ öl onddó földnek összesen 1250 arfta becsült fele részei **jövő 1876-dik évi Január hó 12-dik,** szükség esetére **Február hó 12-dik** napján délután 3 órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 125 arft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánt pénzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első leütéskor azonnal, a második és harmadik a leütéstől számítva 1 és 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabb kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett, ezen hatóság székhelyén megbízott rendelkeznek, s azok nevét és lakását az eladási jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Kálmán nézhelyi Mór által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 29-dik napján tartott üléséből.

Hegedüs István,

1—3. aljegyző.

5276.

1875.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. tvrszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes öv. **Máthé Jánosné** mint kiskoru Máthé Róza gyáma részére alperes **Békési Péter** és neje **Balog Julidánánál** 150 arft. tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 1398. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett, s 500 arfta becsült 3142. számú házastelek folyó 1875-dik évi **december hó 31-dik,** szükség esetére **1876. január 31-dik napján délután 3 órakor,** a törvényszék tárgyalási termében végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 50 arft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bántpénzül letendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második árverési határnapon azonban becsáron alól is el adatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bántpénz az utolsó részletbe, tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanok a leütéstől 8 nap malva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után foghivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabb kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfog adatni.

Egyszersmind azonjelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett ezen hatóság székhelyén megbízott rendelkeznek, s azok nevét és lakását az eladási jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Harsányi Gábor által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetés közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 15-dik napján tartott üléséből.

Hegedüs István,

2—3. aljegyző.

PÁLYÁZAT.

A b. e. Nagy József alapítvány e folyó évre odaítélendő **500 arftos ösztöndíjára** pályázat nyitattik.

A pályázásnál megkívántatik, hogy 1-ór. Az illető magyar, ref. vallású, s a felsőbb tudományokat debreczeni főiskolánkból végezte legyen.

2-or. Kitűzött pályájának a lelkési vagy tánárának kell lennie.

3-or. Kell hogy filozófiai s theologiai tudományokon kívül a latinnyelvben annyira jártas legyen, hogy a római klasszikus írókat jól értse, — mit hogy jól ért, úgy azt, hogy a görög nyelvtanból kitűnő osztályzat van: érettségi bizonyítványával kell igazolnia.

Tartozik az élőnyelvek közül a németet teljesen érteni, s egész folyékonyan beszélni.

Megkívántatik, hogy a francia nyelvben is birjon anyai előkészítéssel, hogy a könyveket jól értse.

Ez utóbbiakra nézve is elengedhetlen szabályul tűzetvén, hogy ezek is illetékes, s tekintetbe vehető bizonyítványokkal igazoltassanak.

Mely így szerelt, másképp figyelmen kívül hagyandó — pályázati kérvények folyó évi december 25-dik napján **Révész Bálint** püspök és alapítványi bizottsági egyik elnök urhoz lesznek beterjesztendők.

Debreczen 1875. November 7.-én.

Bodossy Pál,

az alapítványi bizottság jegyzője.

(1.)